

Enric Ansesa i l'exploració del negre

elpais.com/quadern/art-i-arquitectura/2025-03-16/enric-ansesa-i-lexploracio-del-negre.html

L'exposició 'Back to Black' es pot veure a AWL Gallery de Girona

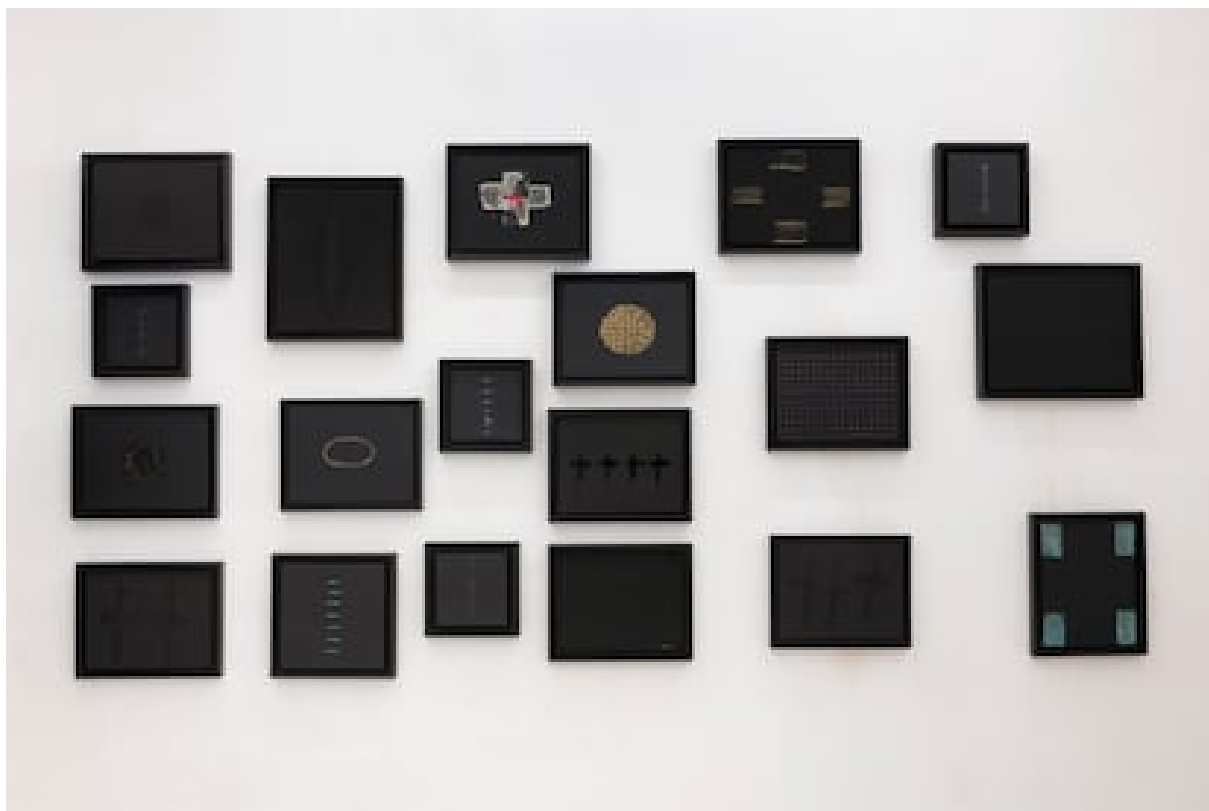

Exposició 'Back to Black' d'Enric Ansesa a l'AWL Gallery de Girona. ROBERTO RUIZ

Tot i la disminució del nombre de galeries a la ciutat en els últims anys, l'AWL Gallery s'està consolidant com un espai dedicat a l'art contemporani. Situada al primer pis del número 5 del carrer Santa Eugènia, el seu director, Pepe Baena Diví, l'ha transformat en un baluard cultural al barri de l'Eixample. Recentment, la galeria ha acollit exposicions d'artistes com Elena Garrigolas, Agnes Questionmark o Annalee Davis. Així, aquest espai singular, cosmopolita i obert, esdevé el tònic que tant necessita una ciutat que hauria de voler dimensionar-se fora del seu llombrígol.

L'exposició que acull ara és *Back to Black* d'Enric Ansesa (Girona, 1945), una immersió en l'univers que hi ha dins la gola d'un llop. És el món de l'artista que ha dedicat bona part de la seva trajectòria a explorar el negre com a canal d'expressió i pensament. Perquè el negre no és només rotund: és l'antagonista que gravita la llum i la deixa ser, és l'aglutinador majúscul, i té una identitat potentíssima que s'amaga sota la seva pàtina de simplicitat.

Ansesa és conegut per la seva obra abstracta i per la seva contribució a la transformació cromàtica de les cases de l'Onyar a principis dels vuitanta. Però més enllà del seu paper a l'espai urbà gironí i del merescut reconeixement a l'escena artística contemporània, l'obra d'Ansesa és una investigació persistent al voltant del negre. Aquest color, sovint associat a l'austeritat i el buit, es converteix a les seves mans en un bisturí pels budells de la profunditat, la textura i la densitat contra la llum.

Exposició 'Back to Black' d'Enric Ansesa a l'AWL de Girona. ROBERTO RUIZ

El negre d'Ansesa no és un color inert; és un camp per córrer, una arquitectura de la immensitat que convida a la introspecció i a la contemplació. Una proposta de ball amb la gran boca que se t'empassa si se t'acut mirar-la de prop. Vegeu les peces grosses com finestrals situades a la sala que dona a la balconada de Santa Eugènia: són un salt a l'obscuritat en expansió, tot el contrari del no-res conceptual. Una expansió puntejada repetidament amb agulles de cap sucades de llum que s'han clavats amb la precisió d'un pols infinitesimal. El mateix passa amb les petites obres col·locades a la resta de sales, finestres, finestretes, molt juntes. Si t'hi acostes veus costures; perceps modulacions de la densitat de la foscor; hi llegeixes sense desxifrar trames cal·ligràfiques que et transporten a l'orient, símbols que portem com una creu, horitzons interiors amb vocació universal.

Fins a finals de maig podreu veure aquesta selecció de les seves obres d'ara i abans. Les peces exposades a l'AWL reflecteixen la maduresa artística de l'autor i la seva capacitat per innovar dins d'una paleta cromàtica aparentment limitada, però que esdevé una catalització de possibilitats expressives. Llavors, com sempre, tot

dependrà del vostre punt de vista, de si malgrat veure-ho tot negre sou capaços, com deia Xavier Rubert de Ventós, de no veure-hi clar i quedar-vos tan amples.